

Emergència lingüística

Segons l'informeCat, publicat el passat octubre per la Plataforma per la Llengua, només el 36,8 % dels habitants de les Illes Balears té el català com a llengua habitual exclusiva. Les administracions públiques haurien de fer més per protegir i promoure l'ús de la llengua pròpia.

Llengua, bé, respirant i pujant, gràcies a Déu

♦ Josep Maria Figueres *

Mai ha tingut la llengua catalana tants parlants com en l'actualitat tot i els qui la volien enterrar de fa segles.

Mai s'han editat tants llibres com l'actualitat, mai tants diaris i revistes, fins *La Vanguardia* i *El Periódico* han hagut de fer sengles edicions en català per a mantenir la seva viabilitat, al costat d'altres com *Ara*

o *El Punt Avui*, *Diari de Girona*, *El Segre...* o milers de publicacions o els canals de televisió locals o generalistes. Certament, calen iniciatives de suport conjunt, com una plataforma de sèries en català o normatives per la indústria audiovisual i polítiques fermes que afavoreixen la producció i el consum. El mercat juga en contra, des dels musicals de teatre que marginen el català fins a les joguines, tot usa el castellà, però quan el consumidor pot decidir ho fa i opta per la seva llengua i això explica l'èxit, per exemple, d'Ab-

cus a Esclat, per dir només dos exemples.

La profusió d'escrits apocalíptics hauria de ser un encoratjament a dues grans iniciatives, si no es fan, aleshores caldrà entonar el cant del

cigne o les absoltes: dotar de més pressupost a la televisió i que creï programes o canals de nivell com aquell mític Super3 per la mainada, impulsar la col·laboració entre les televisions valenciana, catalana i illenca i dotar de més recursos també la Normalització Lingüística. Estem en emergència i cap comunitat pot absorbir milions de persones de cop sense uns programes de recepció amens, fàcils, per internet i TV, com aquell «Digui, digui» famós de fa dècades. Si no es fa així com podem mantenir una llengua que el contacte amb una de poder i més parlants l'afebleix perquè s'arrapa com a llengua comuna de forma constant. El moment és delicat i davant la situació s'imposa una reflexió i actuació conjunta ben decidida: o s'actua amb decisió i podrem viure o els fets provocaran uns canvis que ningú podrà revertir.

* Professor honorari de periodisme de la Universitat Autònoma de Barcelona.